

WEES ZUINIG OP DE MANTELZORGERS

Lianne en Sieme Fischer

COLUMN

Het overheidsbeleid met betrekking tot de ouderenzorg is al jaren expliciet gericht op het zo lang mogelijk thuis blijven wonen, ondanks afnemende gezondheid. Wij denken ook dat mensen het beste gedijen in hun eigen omgeving. Ook wanneer gedrag, stemming en persoonlijkheid door dementie worden aangedaan. De omgeving waar men al z'n hele leven woonde kan nog oriëntatie en vertrouwen bieden. Binnen het perspectief dat is ontstaan na de diagnose dementie, is het goed om ondanks een kleiner wordende wereld actief te blijven. Het aantal mensen met aan dementie gerelateerde problemen neemt door de vergrijzing snel toe. Momenteel zijn er een kleine driehonderdduizend mensen met geheugenproblemen in Nederland. Wanneer er geen effectieve (genezende) medicatie wordt ontwikkeld, dan zou dit in 2040 verdubbeld kunnen zijn. Ook in de regio Emmen dreigt dit scenario. En een verdubbeling van het aantal dementiepatiënten betekent ook minimaal een verdubbeling van het aantal mantelzorgers. Onze

► **'Bezoeker moet
zich gezien, gehoord
en begrepen voelen'**

dagbesteding snijdt aan twee kanten. Enerzijds wordt de door dementie getroffen geprikkeld om actief te blijven (onder deskundige begeleiding). Men kan hobby's uitoefenen of leuke activiteiten uitvoeren, terwijl anderzijds ook de mantelzorgers wordt ontlast. Want het is die doelgroep die helderder meer aandacht verdient. Dat wordt ook steeds breder onderkend. Bij Zorggroep de Hooimijt kennen we maar al te goed de schrijnende situatie die zowel de mantelzorgers gijzelt als degenen voor wie zij zorgen. Alzheimer Nederland biedt hierin inzicht door samenwerking met onderzoeksinstituut Nivel. Dit vindt zijn weerslag in de 'Dementiemonitor Mantelzorg'. Ervaringen en behoeften van mantelzorgers worden hierin kaart gebracht en de conclusie is dat bijna 20% van hen overbelast raakt. Daar moet iets aan gebeuren.

Wij vinden het heel lastig om onderscheid te maken tussen de bezoeker van onze dagbesteding of zijn of haar mantelzorgers. Daarin maken dan we in principe ook geen keuze. Op de keper beschouwd zijn wij er primair voor de betrokken en liefdevolle hulp aan degene van wie het geheugen wordt

gewist maar min of meer in gelijke mate ook voor hun mantelzorgers. Zij zijn het die vanuit 'stille diplomatie' en in de schaduw zo optimaal mogelijk dienstbaar willen zijn aan hun geliefde partner, vader of moeder. Samen met het Casemanagement Dementie willen wij hen zo goed mogelijk faciliteren in hun ondersteunende taken. Twee keer per jaar starten wij een psycho-educatieve leergang op, om mantelzorgers ervan bewust te maken dat ze ook echt zichzelf moeten en kunnen zijn, wanneer zij een geliefde naaste zo lang mogelijk willen blijven verzorgen in de vertrouwde thussituatie.